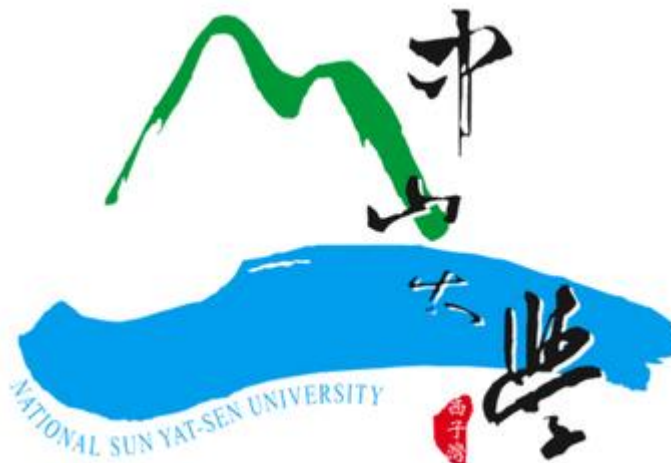

Závěrečná zpráva z pobytu na Tchaj-wanu – National Sun-Yat Sen University

1. Osobní údaje

Matyáš Havrda (havrdma1@uhk.cz, @matyashavrda)

Obor: Informační management

Ročník: třetí (bakalářského studia)

Délka pobytu: 4,5 měsíce (4.9. 2024–15.1. 2025)

Vysílající instituce: Univerzita Hradec Králové, Fakulta informatiky a managementu

Přijímající instituce: National Sun-Yat Sen University

Délka pobytu: 4,5 měsíce

Kontaktní osoba na vysílající VŠ: Monika Hebková

Kontaktní osoba na přijímající VŠ: Hana Ting

Příprava pobytu, studium na přijímací škole

Na Tchaj-wan nejsou povinná **očkování**, přesto jsem raději absolvoval ta, která mi byla doporučena v centru pro očkování a cestovní medicínu ve Fakultní nemocnici Hradec Králové. Jednalo se o očkování proti břišnímu tyfu, meningokoku a žloutence typu A. Vím, že některé pojišťovny přispívají slušné částky, moje ČPZP (205) mezi ně však bohužel nepatří.

Dále je potřeba zařídit si **víza**. Já si koupil víza umožňující v době platnosti více vstupů na Tchaj-wan. Důrazně doporučuji zkontrolovat kolonku „EnterBefore,“ což, jak jsme

zjistili až příliš pozdě, je datum, do kterého je možné nejen do země vstoupit poprvé, ale i celkově vstoupit v rámci více vstupového víza. Snad všichni Češi, kteří jsme tam byli, jsme měli toto datum příliš brzy, a tudíž více vstupové vízum platilo místo celého půlroku třeba jen 2 měsíce.

Výuka probíhala v angličtině, měl jsem štěstí, že mí vyučující uměli dobře anglicky, dva z nich byli rodilí mluvčí. Od ostatních studentů vím, že ne vždy tomu tak bylo a některé předměty probíhaly v lámané angličtině.

Zvolil jsem si 5 předmětů

1. Beginner Mandarin Course

Tento předmět měla asi většina výměnných studentů, byli jsme rozděleni náhodně do skupinek po cca 10-15 studentech. Jednalo se o výuku základů čínského jazyka. Naše vyučující byla výborná a vše dobře vysvětlila. Neuměla moc dobře anglicky, ale to nakonec nebyla téměř vůbec žádná překážka. Hodnocení sestávalo z docházky, aktivity na hodinách, z midtermu a z final exam. Bylo potřeba zakoupit učebnice a pracovní sešit, dohromady asi za 250 NTD (175 CZK). Celkově to bylo velmi poučné a začáteční pokroky byly rychle vidět a bylo možné nabyté znalosti hned využít při základní komunikaci s místními. Předmět doporučuji.

2. Programming with AI-Assistance tools

Předmět, kde jsme se učili, jak zadávat dobré prompty umělé inteligenci, tak aby programovala za nás. Zpočátku to vypadalo, že to bude zajímavé, ale na pozdějších hodinách už se jednalo zejména o to, že vyučující Steve zadal úkol, u kterého si mnohdy nebyl jistý, že je proveditelný. Za domácí úkol pak bylo dodělat danou věc a většinou na příští hodinu probíhala kontrola, kterou prováděla doktorandka. Měl jsem pocit, že většinou si nebyla ani jistá podle čeho přesně daný úkol hodnotit a z neznámého důvodu se zdráhala sdělit nám, jaké hodnocení nám dala. Je těžké vůbec něco takového hodnotit, protože mnohdy umělá inteligence vygeneruje nesmysl se sebelepším promptem. Tento předmět bych tedy spíše nedoporučil.

3. Reading the Sino-Island

Snad nejzajímavější předmět o historii Taiwanu. Profesor Mark, který tento předmět vyučuje, přednáší velmi poutavě a zajímavě, je to člověk na správném místě. Midterm byl formou testu s několika otázkami a snad každý to zvládl bez problému. Final exam byla ve formě skupinové prezentace. Určitě doporučuji.

4. Basic Aquatic Recreation Activities

V podstatě půl semestru jsme se učili na kajaku, projetí okruhu na moři byl pak midterm. Druhou půlku semestru jsme se učili jezdit na paddle boardu. Pokud počasí a moře dovolilo, byli jsme téměř každou hodinu ve vodě. Vyučující nemluvil anglicky, ale měl asistentku překladatelku, takže nebyl problém. Předmět bych doporučil.

5. Political Economy of Korea and East Asia

Jak již název vypovídá, jednalo se o politickou ekonomii. Hodiny probíhaly online, protože pan profesor Moon je z Jižní Koreji. Občas bylo tedy velmi náročné při 3hodinovém bloku výuky udržet pozornost. Midterm nebyl, ale každý měl v průběhu semestru dvě prezentace na akademický článek ze seznamu, který nám byl poskytnut. Zkouška byla také distančně, a sice odpovědět poměrně obsáhle na dvě otázky. Na odevzdání jsme však měli asi týden, takže to nebyl úplně problém. Předmět bych já osobně asi spíše nedoporučil.

Způsob výuky se liší od toho, na co jsme zvyklí. Výuka není dělena na přednášky a cvičení a jedná se většinou o 3hodinové bloky, takže to někdy bylo poměrně dlouhé. Semestr trval asi 16 týdnů a zkouškové období pro mě ani nezačalo, protože jsem všechny předměty zvládl v povinných před termíny v posledním týdnu semestru. Víím ale, že zkouškové období samo o sobě, minimálně pro nás výměnné studenty, trvalo asi jen dva týdny. V průběhu semestru vždy probíhal jeden test – midterm. Většinou jsem se však nedozvěděl výsledek, a tak jsem ke konci semestru vůbec nevěděl, jakou známku můžu čekat, naštěstí nakonec vše dopadlo na výbornou. Zkoušky byly různé, vždy záleželo na učiteli (prezentace, písemný test, jen u čínštiny byla i ústní část).

2. Ubytování, strava, doprava, ostatní

Ubytování na kolejích bylo pro osoby mužského pohlaví kapacitně omezeno. Před semestrem se vyplňoval dotazník, na základě jehož bylo vyhodnoceno, zda daný student nutně potřebuje být ubytován na kolejích (finanční, psychické důvody...). Na mne bohužel místo na kolejích nevyšlo, a tak jsme s kamarádem museli shánět jinde. Paní koordinátorka na tchajwanské škole byla naštěstí velmi nápomocna a nabídla několik možností ubytování v obdobné cenové kategorii. Nejlevnější ale byly bez debat koleje. My jsme nakonec byli v Hero House hotelu, asi 15-20 minut cesty na kole nebo autobusem od univerzity (autobus i kolo na tomto úseku vyšly časově nastejno). Zvolili jsme pokoj s ledničkou (dražší o 1000 NTD na měsíc) a celkově jsme platili 11000 NTD, tedy 5500 NTD na osobu na měsíc. Měli jsme vlastní koupelnu se záchodem, ale jelikož se jednalo o hotel, tak v budově nebyla kuchyň. To ale vůbec nevadilo, na Tchaj-wanu se stejně více vyplatí **jíst** v restauracích nebo na nočních trzích. Ceny jídla jsou nižší než u

nás, ale člověk musí mít na paměti, že jejich porce jsou také menší než naše evropské. Moje zkušenost je, že se člověk rozumně nají za cenu okolo 100-150 NTD (70-100 CZK). Je možnost **stravovat se v menze**, která je v areálu univerzity. Ve skutečnosti jsou menzy dvě. První je blíže budovám, ve kterých se vyučuje a je v ní několik restaurací, většinou se jedná o jídla typu rýže nebo nudle a maso dle výběru, ceny jsou kolem 90-100 NTD a porce jsou průměrné. Druhá se nachází v přízemí jedné z budov kolejí. Je tam stálá restaurace, která nabízí například smažené knedlíčky, nebo takovou smaženou palačinku naslano (ceny levnější, kolem 60-80 NTD). V určitém čase kolem poledne a následně večer tam je také bufet, kde si člověk může nabrat co chce, dostane k tomu rýži a zaplatí (cena záleží na tom, kolik si toho člověk vybere a co si vybere, většinou 80-100 NTD). Celkově tedy jídla v menzách podle mého názoru vycházejí trochu levněji než mimo.

Pokud člověk bydlí na kolejích, **dopravu** do školy nemusí vůbec řešit. Po městě se jinak dá pohybovat metrem (MRT), tramvají – 1 okruh (LRT), nebo busem. Ceny většinou vycházejí kolem 30 NTD (20 CZK) za jednu cestu. Dá se koupit i měsíční permanentka na veškerou výše zmíněnou veřejnou dopravu za 399 NTD (280 CZK), jen je na to potřeba ARC nebo je možnost sehnat si z imigrační kanceláře Taiwan Uniform ID (obdoba ARC pro ty, kteří mají víza pouze na půl roku). Dobrou možností je také **sít' kol YouBike**, stanice jsou rozmístěné všude po městě a se studentskou kartičkou je prvních 30 minut zdarma. Mnohdy mi to přišlo jako nejrychlejší a nejefektivnější forma dopravy. Velmi oblíbené jsou na Tchaj-wanu **skútry**, které si tam mohou půjčit i cizinci. K vypůjčení je potřeba buď mezinárodní řidičský průkaz povolující obsluhu vozidel typu A, nebo stačí kamarád, od kterého si skútr můžete vyzkoušet a pak už tuším jen vyšší záloha za výpůjčku bez patřičného řidičského oprávnění. Druhá možnost je trochu riskantní, ale dokud se nezúčastníte dopravní nehody, tak jste relativně v bezpečí. Místní policisté snad téměř vůbec namátkově nezastavují a o pokuty za rychlost se starají rychlostní radary.

Snad v celém kampusu je **dostupná wifi**. Já měl neomezená data (4000 NTD = 2800 CZK) na celý pobyt (6 měsíců), takže jsem to úplně nemusel řešit. Měl jsem s sebou vlastní notebook, takže stačilo jít do některé ze studoven v budově knihovny. Myslím, že volně přístupné počítače tam nebyly, ale nejsem si jistý.

Podmínky pro práci neznám, jelikož jsem téměř žádné nabídky práce pro zahraniční studenty nezaregistroval. Výjimkou byl inzerát na lektora angličtiny. Jednalo se pozici

přesně pro zahraniční studenty. Zjistil jsem, že je však potřeba se do programu registrovat nějaký čas dopředu, tudíž jsem se o to již více nezajímal.

Škola uznávala české **cestovní zdravotní pojištění**, které jsem měl od ERV. Naštěstí nebylo potřeba ho využít, na základě dostupných recenzí si však myslím, že se jedná o jednu z nejlepších variant, i vzhledem ke slevě poskytované od UHK. Já za pojištění na celou dobu pobytu platil 6760 Kč.

3. Finanční podpora, náklady na pobyt, celkové zkušenosti

Náklady na měsíc života na Tchaj-wanu se pohybovaly přibližně kolem 15000-20000 korun. Do toho nezapočítávám letenky, pojištění atd., jedná se pouze o život na místě včetně ubytování. Myslím, že to byla taková střední cesta, dalo by se vyžít i levněji, zároveň by se člověk například při větším objemu cestování dostal na vyšší částku. Já jsem cestoval zejména po okolí města Kaohsiung. Měl jsem také na nějakou dobu půjčený skútr. Po skončení semestru jsem se vydal na dvoutýdenní cestu po ose Tchaj-wan, Japonsko, Čína, Thajsko a znovu Tchaj-wan, která vyšla na cca 28000 korun. Celkově myslím, že přidělená finanční podpora od UHK pokryla 50-60 % celkových výdajů. Naštěstí je na Tchaj-wanu dostupných několik stipendijních programů. Já jsem se jakožto student informatiky dostal ke stipendiu, v jehož rámci mi byla proplacena letenka a dostával jsem každý měsíc 30000 NTD (21000 CZK). Celkově jsem si tedy vystačil s penězi od UHK a od tchajwanské univerzity a nebylo potřeba hledat jiné zdroje financování.

Na přijímací VŠ nebylo potřeba platit **žádné poplatky**.

Pobyt **hodnotím velmi pozitivně**, jsem vděčný za úžasnou příležitost prožít několik měsíců tisíce kilometrů od domova v úplně jiném světě. Myslím, že je to celoživotní zkušenost, která mě posunula v mnoha ohledech. Zlepšil jsem se v angličtině, naučil jsem se spoustu nových věcí, poznal jsem novou kulturu a potkal jsem mnoho zajímavých lidí. Pobyt bych určitě každému doporučil, vůbec není potřeba bát se jazyka, spousta místních anglicky také pořádně neumí. Mezinárodních studentů sice na NSYSU jezdí opravdu mnoho, následně jsou však všichni rozřazeni do „buddy skupinek“, které sestávají z kombinace místních a mezinárodních studentů a nejsou početnější než asi 15 lidí, takže několik kamarádů je zaručeno už při prvním setkání na univerzitě.

Za celou příležitost děkuji univerzitě a koordinátorkám z obou škol.

